

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 134/2019-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) o ústavnej sťažnosti [REDACTED]

[REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Ďurinom, Sibírska 4, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 9/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED], na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 9/2016 porušené boli.

2. [REDACTED], priznáva finančné zadost'učinenie v sume 800 € (slovom osemsto eur), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Krajský súd v Bratislave je p o v i n n ý nahradiť [REDACTED], trovy konania v sume 346,26 € (slovom tristoštyridsaťšesť eur a dvadsaťšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Mariána Ďurinu, Sibírska 4, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Sd 9/2016 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že predmetom napadnutého konania krajského súdu, v ktorom má sťažovateľ postavenie žalobcu, je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. [REDACTED] z 22. decembra 2015 týkajúceho sa priznania starobného dôchodku. Sťažovateľ poukázal na skutočnosť, že žalobu podal 22. januára 2016 a Sociálna poisťovňa následne 15. apríla 2016 vydala ďalšie zamietavé rozhodnutie

(č. [REDACTED] z 15. apríla 2016). Z tohto dôvodu preto 27. apríla 2016 podal ďalší návrh na preskúmanie zákonnosti vo veci priznania starobného dôchodku.

3. Sťažovateľ uviedol, že v napadnutom konaní dochádza k zbytočným prierahom, pretože krajský súd je nečinný a počas uvedenej doby nevypočul účastníkov ani svedkov a nenariadil ani pojednávanie. Krajský súd do podania ústavnej sťažnosti vo veci nerozhodol.

4. Na základe už uvedeného sťažovateľ v petite navrhuje, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jeho v bode 1 označených práv postupom krajského súdu v napadnutom konaní a prikáže krajskému súdu konať bez zbytočných prierahov. Okrem toho sa domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 346,26 €.

II.

Procesný postup ústavného súdu a vyjadrenie odporcu k ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 134/2019-10 z 20. novembra 2019 ju podľa § 56 ods. 1 a 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie.

6. Na základe výzvy ústavného súdu sa k priebehu napadnutého konania krajského súdu vyjadril predseda krajského súdu podaním sp. zn. 1 SprV 468/2019 z 3. decembra 2019. Vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 10. decembra 2019 predseda krajského súdu uviedol:

„JUDr. Ľubomír Šramko, zákonný sudca v predmetnej veci vo svojom vyjadrení zo dňa 02.12.2019 uviedol, že vec sp. zn. 5Sd/9/2016 bola predložená tunajšiemu súdu dňa 22.01.2016 do súdneho oddelenia JUDr. Miloty Tóthovej. Dňa 27.04.2016 bolo tunajšiemu súdu doručené rozšírenie podaného návrhu. Dňa 23.06.2016 doručila odporkyňa súdu svoje vyjadrenie k návrhu, ktoré bolo následne doručené zástupcovi navrhovateľa. Dňa

08.08.2016 bol vyžiadaný dôchodkový administratívny spis navrhovateľa od Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, doručený súdu 12.09.2016. Dňa 30.08.2016 doručil zástupca navrhovateľa vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu odporkyne. Dňa 13.11.2019 určil JUDr. Ľubomír Šramko v predmetnej veci termín pojednávania na deň 11.12.2019 a dňa 26.11.2019 doručila odporkyňa súdu dávkový spis navrhovateľa.

V dôsledku prerozdeľovania vecí bol JUDr. Ľubomír Šramko po odchode JUDr. Ivany Nevid'anskej zákonným sudcom spolu v 272 nerozhodnutých (306 nevybavených) veciach, vrátane vecí jemu pridelených. Pred prerozdeľovaním vecí v dôsledku odchodu JUDr. Ivany Nevid'anskej mal JUDr. Šramko 199 nerozhodnutých (218 nevybavených) vecí, vrátane vecí, ktoré mu boli pridelené ako zákonnému sudcovi po odchode JUDr. Petra Pospěcha do starobného dôchodku.

JUDr. Ľubomír Šramko záverom uviedol, že všetky veci v ktorých koná ako zákonný sudca sa snaží vybavovať podľa dátumu ich predloženia bez zbytočných prieťahov. Musí pritom prednostne rozhodovať veci viazané na zákonom určené lehoty, teda veci zaistenia cudzincov, veci azylové, rozhodnutia vo veciach návrhov na priznanie odkladného účinku podaným žalobám. Poznamenal, že enormné zaťaženie spočívajúce vo veľkom počte vecí jemu prerozdeľovaných po iných sudcoch je spôsobené tým, že uvoľnené miesta sudcov, ktorí natrvalo alebo dočasne odišli z priameho výkonu, neboli obsadené inými sudcami.

Na deň 11.12.2019 je určený termín pojednávania v predmetnej veci. Na tomto pojednávaní (pokiaľ nedôjde k nepredvídaným okolnostiam) hodlá JUDr. Šramko vo veci meritórne rozhodnúť.

S vyjadrením JUDr. Ľubomíra Šramka sa v celom rozsahu stotožňujem...“

7. Právny zástupca sťažovateľa nereagoval na vyjadrenie predsedu krajského súdu.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil v tejto veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práv uvedených v bode 1.

III.

Chronológia procesných úkonov v napadnutom konaní krajského súdu

9. Ústavný súd z ústavnej sťažnosti a zo spisu krajského súdu, ktorý bol vyžiadaný, zistil tento priebeh napadnutého konania krajského súdu:

- 22. januára 2016 bol krajskému súdu doručený návrh sťažovateľa na preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. [REDAKOVANÉ] z 22. decembra 2015;

- podaním z 26. januára 2016 bola Sociálna poisťovňa vyzvaná, aby sa vyjadrila k návrhu sťažovateľa;

- 27. apríla 2016 bolo krajskému súdu doručené rozšírenie návrhu sťažovateľa o ďalšie rozhodnutie Sociálnej poisťovne č. [REDAKOVANÉ] z 15. apríla 2016;

- 23. mája 2016 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie Sociálnej poisťovne k návrhu sťažovateľa;

- podaním z 8. augusta 2016 bol sťažovateľ vyzvaný, aby oznámil, či trvá na podanom návrhu vzhľadom na vyjadrenie Sociálnej poisťovne;

- podaním z 8. augusta 2016 bol vyzvaný Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia na predloženie písomností;

- 30. augusta 2016 bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa, že trvá na podanom návrhu, ktorý ešte podrobnejšie odôvodnil;

- 12. septembra 2016 boli Vojenským úradom sociálneho zabezpečenia doručené požadované listiny;

- 13. novembra 2019 bol nariadený termín pojednávania na 11. december 2019;

- 11. decembra 2019 sa konalo pojednávanie (sťažovateľ aj jeho právny zástupca boli osobne prítomní), na ktorom bolo vykonané dokazovanie vo veci samej a bol aj vyhlásený rozsudok, ktorým boli napadnuté rozhodnutia Sociálnej poisťovne potvrdené a sťažovateľovi nebolo priznané právo na náhradu trov konania. Na základe lustrácie ústavného súdu bolo následne zistené, že proti rozsudku krajského súdu nebolo podané odvolanie, a preto 1. februára 2020 nadobudol právoplatnosť.

IV.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva

10. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Sťažovateľ sa svojou ústavnou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

13. Základnou povinnosťou súdu a zákonného sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom

prikazoval, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

V.

Posúdenie veci ústavným súdom

14. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04, I. ÚS 398/2016) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

15. Pokiaľ ide o kritérium právnej a faktickej zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka napadnutého konania krajského súdu nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci, keďže návrhy na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Sociálnej poisťovne sú bežnou súčasťou rozhodovacej agendy správnych súdov. Napokon ani predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení nepoukázal na skutkovú alebo právnu zložitosť tejto veci.

16. Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní súdneho spisu nezistil nedostatočnú aktivitu či súčinnosť zo strany sťažovateľa ako účastníka konania. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ svojím správaním neprispel k predĺženiu napadnutého konania. Zároveň predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení nenamietal správanie sťažovateľa v tejto veci.

17. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného krajského súdu. Pri skúmaní skutočnosti, či v dôsledku jeho postupu došlo k porušeniu v bode 1 uvedených základných práv, ústavný súd zistil, že to tak je, a to napriek tomu, že plynulému postupu nebránila žiadna zákonná prekážka v konaní (II. ÚS 3/00, III. ÚS 46/04).

18. Okolnosťou, ktorá narušila plynulosť napadnutého konania, bola nečinnosť krajského súdu, a to v období od 12. septembra 2016, keď boli krajskému súdu doručené požadované listiny z Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia, do 13. novembra 2019, keď bol nariadený termín pojednávania na 11. december 2019.

19. Ústavný súd teda konštatuje, že dĺžka napadnutého konania bola ovplyvnená pasivitou krajského súdu, ktorá trvala viac ako 3 roky. Krajský súd teda nezvolil taký procesný postup v napadnutom konaní, ktorý by smeroval k rýchlemu prejednaniu veci a rozhodnutiu vo veci samej. Je zrejmé, že len rýchla ochrana subjektívnych práv môže byť dostatočne spravodlivá a účinná, šetriaca náklady nielen účastníkov konania, ale aj samotného súdu a pôsobí aj preventívno-výchovne či stabilizujúco a dôveryhodne na ostatných občanov.

20. Predseda krajského súdu uviedol, že enormné zaťaženie zákonného sudcu, ktorý konal a rozhodoval v napadnutom konaní, bolo dôsledkom opakovaných personálnych zmien v obsadení krajského súdu sudcami (len v napadnutom konaní nastali 3 zmeny zákonného sudcu) a z toho vyplýval aj vysoký počet vecí prerozdelených po trvalo alebo dočasne odchádzajúcich sudcoch, ktorí neboli nahradení. Táto argumentácia predsedu krajského súdu nemá relevanciu, poukazujúc na štandardnú judikatúru ústavného súdu (napr. I. ÚS 38/03, III. ÚS 155/2010). Nedostatočné personálne obsadenie všeobecného súdu následkom dlhodobo chýbajúcich, resp. natrvalo odchádzajúcich sudcov nemá povahu okolnosti, ktorá by vylučovala alebo znižovala zodpovednosť všeobecného súdu za rozhodnutie vo veci.

21. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. II. ÚS 48/96, II. ÚS 52/99, III. ÚS 17/02) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie, ako aj skutočnosť, že Slovenská republika nevie alebo nemôže v čase konania zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na všeobecnom súde, ktorý oprávnený subjekt požiadal o odstránenie svojej právnej neistoty, nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

VI. Záver

K bodu 1 výrokovvej časti nálezu

22. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že nečinnosťou krajského súdu trvajúcou viac ako 3 roky došlo k zbytočným prieťahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

K bodu 2 výrokovvej časti nálezu

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

24. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd prizná sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

25. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti žiadal priznať finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € z dôvodu, že „... doba 3 rokov, ktorá uplynula od sporu so Sociálnou poisťovňou a Krajským súdom v Bratislave až doposiaľ, je ničím neospravedlňiteľná. Účastník konania má právo na konanie bez prieťahov a toto právo Krajský súd v Bratislave nemôže, ani vzhľadom na jeho subjektívne pomery porušovať. Sťažovateľ vidí nemajetkovú ujmu v jej pretrvávajúcom pociťovaní stresu a neistoty vyplývajúcej zo situácie, keď má faktický a právny záujem o vyriešenie jeho dôchodkového nároku.

Podotýkame, že ide o typický dôchodkový spor, ktorý medzičasom prerástol, sťažovateľ zostarol a začínajú sa uňho prejavovať aj sprievodné javy ako sú choroby, tak bežné u staršieho človeka - čiže včasným a rýchlym vyriešením tohto sporu by sa zabránilo aj ostatným neistotám a stresom. Má za to, že pretrvávajúce pocity neistoty, márnosti a nespravodlivosti, vyplývajúce z tohto sporu, mali byť už dávno vyriešené. Definitívnym vyriešením tohto aktuálneho sporu a vynesením meritórneho rozhodnutia by sa predišlo aj týmto ďalším frustrujúcim dôsledkom voči osobe sťažovateľa.“.

26. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04). Podľa názoru ústavného súdu v tomto prípade patrí sťažovateľovi finančné zadosťučinenie.

27. Pri úvahe o výške finančného zadosťučinenia ústavný súd zohľadňuje vždy konkrétne okolnosti posudzovanej veci, a to na jednej strane najmä dĺžku napadnutého konania krajského súdu a na druhej strane aj povahu práv sťažovateľa a rozsah, v akom boli porušené, ale aj predmet konania a jeho význam pre sťažovateľa. Aj keď ústavný súd v konaní zistil nečinnosť konajúceho súdu v trvaní viac ako 3 rokov, musel prihliadnuť aj na skutočnosť, že návrh sťažovateľa bol posúdený ako nedôvodný a bol právoplatne zamietnutý. Na základe komplexného posúdenia spomínaných kritérií tak dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia v sume 800 €.

28. Ústavný súd preto nevyhovel časti ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ žiadal priznať finančné zadosťučinenie nad ústavným súdom priznanú sumu 800 €, a preto v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto nálezu.

K bodu 3 výrokovej časti nálezu

29. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

30. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd postupoval podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

31. Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby za rok 2019 v sume 163,33 € (1/6 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky, ktorým je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok 2018, ktorá bola vo výške 980 €) a zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby za rok 2019 v sume 9,80 € (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom v celkovej sume 346,26 €, a to za 2 úkony právnej pomoci vykonané v roku 2019, t. j. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom [§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky] a písomné podanie ústavnej sťažnosti [§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky], a 2 paušálne náhrady hotových výdavkov v roku 2019. Z uvedených dôvodov ústavný súd v tejto časti rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto nálezu.

32. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je krajský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263

ods. 1 Civilného sporového poriadku) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

K bodu 4 výrokovej časti nálezu

33. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

34. Sťažovateľ sa tiež domáhal, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov. Keďže napadnuté konanie krajského súdu bolo právoplatne skončené, ústavný súd ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

VII.

35. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu